

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.687/2015/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke
Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes
előadó bíró
Dr. Cseh Attila bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Petricsné dr. Krizsán Anikó

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Takács Attila ügyvéd

A per tárgya: ási szerződés megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-II. rendű alperes

Csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Szolnoki
Törvényszék 1.Pf.21.267/2014/8.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Jászberényi Járásbíróság
5.P.20.668/2013/17.

Rendelkező rész

A Kúria a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.267/2014/8. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében részben hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja:

A felperes és az I-II. rendű alperesek között Sz-n 2007. augusztus 27-én megkötött tartási szerződés életjáradéki szerződéssé való átalakításának kezdő időpontját 2015. június 1-jére változtatja; mellőzi az alpereseket 1.930.000 (Egymillió-kilencszázharmincezer) forint hátralékos életjáradék megfizetésére kötelező rendelkezést, továbbá mellőzi az ingatlant érintő károk kijavítására és karbantartására vonatkozó alpereseket terhelő szerződési kötelezettséget.

A jogerős ítéletnek a per főtárgyára vonatkozó egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alpereseknek mint együttes jogosultaknak 120.000 (Százhuszezer)

forint együttes első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak felhívásra 21.000 (Huszzonegyezer) forint elsőfokú, 24.000 (Huszonnégyezer) forint másodfokú, 263.000 (Kétszázhatvanháromezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási és 30.000 (Harmincezer) forint le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az 1932-ben született felperes és házastársa Sz-n éltek, ott baráti kapcsolatuk alakult ki az alperesekkel, akik házastársak. 1993-tól kezdődően kölcsönösen segítették, támogatták egymást, összejártak. A felperes és házastársa 2000-ben J-re költöztek, ahol megvásárolták a j-i ingatlant, amelynek 1/2-1/2 arányban voltak tulajdonosai. Az ingatlan jelenlegi értéke 4.500.000 forint.
- [2] A felperes és házastársa és az alperesek egymással 2007. augusztus 27-én ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglalt tartási szerződést kötöttek, amelynek 4. pontjában a szerződő felek megállapodtak abban, hogy az alperesek a szerződés megkötésének a napjától kezdődően kötelesek a felperest és házastársát tartani, ápolni, gondozni, gyógyíttatni és illő módon eltemettetni, kötelesek az ingatlant érő károk kijavítására és az ingatlan karbantartására azzal, hogy az eltartottak étkezésükről és ruháztatásukról saját maguk gondoskodnak, nyugdíjukkal önállóan rendelkeznek. Az alperesek tulajdonjoga 1/2-1/2 arányban bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba, a felperes javára holtig tartó haszonélvezeti jog alapítása mellett. A szerződésben a felek a tartás helyében nem állapodtak meg. Az alperesek a felperest és házastársát évente két alkalommal látogatták meg, akkor segítettek a házi és ház körüli munkákban, a felperes házastársa gyakorlatilag haláláig el tudta látni a háztartást.
- [3] A felperes házastársa - T.J.-né született G. V. - 2010. december 3-án elhunyt. Ezt követően a felperes és az alperesek között a bizalmi viszony kezdett megromlani. Ennek ellenére az alperesek ezt követően is évente kétszer, ugyanúgy mint korábban, kitakarítottak főztek, ellátták a háztartási és ház körüli munkákat. Később a felperes ellátását átvette - fokozatosan 500 forintos órabérért - F. F.-né, a felperes néhai házastársának barátnője. A felperes hét közben az ebédet hozatja, hét végén F. F.-né főz rá.
- [4] Az alperesek utoljára 2013. május 7-én jártak a felperesnél, aki ekkor már nem engedte be őket az ingatlanba.
- [5] A tartási szerződés megkötésétől kezdődően - közelebbről 2007 szeptemberétől - az alperesek a felperesnek és házastársának mindösszesen 245.000 forint értékű tartást nyújtottak 2012-ig, amikor 120.000 forintot küldtek postán a felperes részére. Az

alperesek 2011-ben 100.000 forintot költöttek tetőjavításra. Ennek a fele, vagyis 50.000 forint a felperest terheli. Az alperesek így összesen 295.000 forint értékben nyújtottak szolgáltatást. A felperesnek ezzel szemben az alperesek helyett mindösszesen 147.500 forint kiadása merült fel az ingatlannal kapcsolatosan. A felperes havi nyugdíja 120.000 forint, az I. rendű alperes havi nyugdíja 220.000 forint, a II. rendű alperesé 80.000 forint.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [6] A felperes keresetében kérte a tartási szerződés megszüntetését. A megfelelő elszámolás keretén belül 125.000 forint megfizetését vállalta, a nyújtott tartás ellenértékeként.
- [7] Az alperesek elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a tartási szerződésnek életjáradéki szerződéssé való átalakítását kérték, a havi életjáradék összegét 50.000 forintban kérték megállapítani. A tartási szerződés megszüntetése esetére 1,5 millió forint megfizetését kérték a nyújtott tartás ellenértékeként.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletével a felperes és az I-II. rendű alperesek által Sz-n 2007. augusztus 27-én kötött tartási szerződést „felbontotta”. Megkereste a földhivatalt a tulajdonjogban bekövetkezett változás átvezetése iránt, oly módon, hogy az alperesek tulajdonában álló 1/2-1/2 tulajdoni „részilletőséget” 1/4-1/4 tulajdoni „részilletőségre” módosítsa, továbbá az ingatlan 2/4 tulajdoni „részilletőségre” jegyezze vissza a felperes tulajdonjogát tartási szerződés „felbontása” címén.
- [9] Az elsőfokú bíróság idézve a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 589.§ (2) bekezdésében foglaltakat, úgy foglalt állást, hogy a felperes életkorára, egészségi állapotára és személyes körülményeire figyelemmel a szerződés eredeti célját és rendeltetését életjáradék fizetésével nem tudná betölteni, a felperes napi szinten segítségre szorul, akinek a bizalma az alperesekben megingott és emiatt, továbbá a felperes elzárkózó magatartása miatt a felek közötti kapcsolat megszakadt, ezért a szerződést „felbontotta” - helyesen: megszüntette - és a Ptk. 589.§ (3) bekezdése szerint egyidejűleg elszámolta a felek által nyújtott szolgáltatást és ellenszolgáltatást és a két összeg közötti különbözet megfizetésére kötelezte a felperest.
- [10] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperesnek a „tartási szerződés felbontása” iránti kereseti kérelmét elutasította. A felperes és az alperesek által Sz-n 2007. augusztus 27-én megkötött tartási szerződést 2012. január 1-jétől kezdődően életjáradéki szerződéssé alakította át, és kötelezte az

alpereseket, hogy fizessenek meg a felperes részére 2012. január 1-jétől kezdődően havi 50.000 forint összegű életjáradékot azzal, hogy a szerződés átalakítása nem érinti az alpereseknek a felperes eltemettetésére, továbbá a j-i ingatlant érintő károk kijavítására és az ingatlan karbantartására vonatkozó szerződési kötelezettségét. Az alpereseket az őket egyetemlegesen terhelő, a 2012. január 1-jétől 2015. május 31-ig terjedő időszakban keletkezett 1.930.000 forint hátralékos életjáradék 90 napon belül történő megfizetésére kötelezte a felperes részére. Rendelkezett arról, hogy 2015. június 1-jétől kezdődően minden hónap 10-ig kötelesek az alperesek egyetemlegesen megfizetni a felperesnek havi 50.000 forint életjáradékot.

Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 147.500 forintot.

- [11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az általa felvett részbizonyítás adataival - a peres felek személyes előadása, F. F.-né és B. S. L.-né tanúk vallomása, a felperes által csatolt orvosi igazolás - kiegészítette és pontosította: A felperes az ebédet hét közben saját maga hozza el, boltba jár bevásárolni, és hét közben a szükséges házi és ház körüli munkákat ellátja. Hétvégén a szükséges házi munkákat Forgó Ferencné végzi el 500 forintos órabér ellenében, a felperes szombat-vasárnapi ebédekért további 1000 forintot fizet. A fűnyírást M. F. végzi, az általa nyújtott segítséget a felperes munkával egyenlíti ki, figyelemmel arra, hogy a szakmája asztalos.
- [12] Az így kiegészített és pontosított tényállás alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérő jogi következtetésre jutott. Megítélése szerint a felperes az eljárás során kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy kapcsolatuk kizárólag az alperesek felróható magatartása miatt romlott meg. Hivatkozott arra, hogy a felperes maga is előadta: annak ellenére, hogy az alperesek az elhunyt házastársa személyes ruhaneműit 2011 januárjában elszállították, és ezt ő nehezményezte, 2012 májusáig tartotta a kapcsolatot az alperesekkel. A tanúk - állapította meg a másodfokú bíróság - vallomásukkal ugyancsak nem támasztották alá a felperes előadását, a kapcsolat megromlásának okáról tudomásuk sem volt. Így - érvelt - nem kizárólag a felperes által a tanúknak említett körülmények vezettek oda, hogy a felek között a kapcsolat 2012 májusában véglegesen megszakadt.
- [13] A másodfokú bíróság idézte a Ptk. 589.§ (1) bekezdésében foglaltakat, amely szerint a bíróság a tartási szerződést mindkét fél érdekeinek figyelembevételével módosíthatja, és ebből következően, amennyiben valamelyik fél magatartása vagy körülményei folytán a természetben való tartás lehetetlenné vált, akkor elsődlegesen a szerződés életjáradéki szerződéssé történő átváltoztatása az indokolt, és csak abban az esetben kerülhet sor az szerződés megszüntetésére, ha a szerződés célja ily módon nem valósítható meg. Jelen esetben a felek közötti viszony megromlása miatt a tartási szerződés változatlan tartalommal történő

fenntartására nem látott lehetőséget. Ugyanakkor - mutatott rá - a felperes állapotánál fogva képes magát ellátni, ezért a szerződés célja életjáradéki szerződéssé való átalakítással továbbra is megvalósítható, az eltemettetési kötelezettség, valamint az ingatlan érintő károk kijavítására és az ingatlan karbantartására vonatkozó kötelezettség fenntartása mellett.

- [14] Rámutatott arra, hogy a tartási szerződés megszüntetésére kizárólag abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a felperes idős korára, súlyos betegségeire és ezzel szoros összefüggésben kialakult pszichés állapotára a felperesnek alapos igénye lehetne a fokozott, esetlegesen teljes felügyeletet biztosító más elhelyezésre. A felperes által csatolt orvosi igazolásból és az eljárás egyéb adataiból nem látta megállapíthatónak, hogy a felperes fokozott, teljes felügyeletet igénylő gondozásra szorulna, ezért a tartási szerződést életjáradéki szerződéssé alakította át. A havi életjáradék összegét 50.000 forintban állapította meg, amelyet az alperesek vállaltak megfizetni, és amely összeg lényegesen meghaladja a felperes jelenlegi költségeit, kiadásait. Figyelembe vette, hogy az alperesek nyugdíja összesen 300.000 forint, így a havi 50.000 forint erejéig teljesítőképeseek. Az életjáradék fizetési kötelezettség kezdő időpontját 2012. január 1-jében állapította meg, mert ettől kezdődően veszi igénybe a felperes F. F.-né segítségét. Ennélfogva az alperesek hátralékát 2015. május 31-ig 41 hónapra vonatkozóan, havi 50.000 forinttal számolva - beszámítva az általuk 2012. évben fizetett 120.000 forintot - 1.930.000 forintban határozta meg.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem

- [15] A jogerős ítélet ellen az alperesek felülvizsgálattal éltek, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- [16] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását oly módon, hogy a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé való átalakításának kezdő időpontját 2015. június 1-jében kérték meghatározni, a 2012. január 1-jétől 2015. május 31-ig terjedő időszakra megállapított 1.930.000 forint megfizetésére való kötelezettségük mellőzésével.
- [17] Hivatkoztak továbbá arra, hogy a károk javítására és az ingatlan karbantartására való kötelezettségüknek nem tudnak eleget tenni, mert a felperes az ingatlanba őket nem engedi be. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Ptk. 589.§ (1) bekezdését, továbbá a Ptk. 4.§ (4) bekezdését sérti. Érvelésük szerint a másodfokú bíróság által megállapított hátralékos összeg megközelíti a vitássá tett ingatlanrész forgalmi értékét, ebből következően a másodfokú bíróság az elszámoláskor érdekeiket figyelmen kívül hagyta. Álláspontjuk szerint a felperes jogtalan előnyhöz jutott a javára megítélt 1.930.000 forinttal, amely jóval meghaladja a F. F.-nének

munkabér címén kifizetett összegeket. Utaltak arra, hogy a hátralékos életjáradék megfizetésére a nyugdíjuktól nem képesek.

- [18] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Változatlan érvelése szerint a tartási szerződés eredeti célját, annak életjáradéki szerződéssé való átalakításával nem tudja betölteni. Hangsúlyozta, hogy bár most még nem szorul napi fizikai ellátásra, gondozásra, ez azonban bármikor bekövetkezhet; továbbá a mindennapi lelki támaszra elengedhetetlenül szüksége van. Az alpereseknek az általuk kifizetett havi 50.000 forint visszafizetését egy összegben vállalta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem túlnyomó részben alapos, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [20] A Pp. 270.§ (2) bekezdésének és a 275.§ (3) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés.
- [21] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében lényegében a bíróságoknak a Pp. 206.§ (1) bekezdésében szabályozott mérlegelését támadta, állítva, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 589.§ (1) bekezdésben foglaltakat is sérti.
- [22] A Kúriának abban a kérdésben kellett elsődlegesen állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályok értelmezésével helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy az adott esetben a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé való átalakításával képes a célját betölteni és ezért nincs szükség a megszüntetésére.
- [23] A Kúria ebben a körben mindenben egyetért a másodfokú bíróság által kifejtett jogi érveléssel, azt megismételni nem kívánja, a jogerős ítélet helyes indokaira a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján csupán visszautal.
- [24] Az adott esetben a felperest terhelte annak bizonyítása - Pp. 164.§ (1) bekezdés -, hogy a tartási szerződés az alperesek szerződésszegő magatartása folytán lehetetlenné vált [Ptk. 589.§ (2) bek.]. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai azonban nem támasztották alá a felperes erre vonatkozó állítását.
- [25] A tartási szerződés kötelezettje nem követ el szerződésszegést olyan, a felek megállapodásában egyébként rögzített szolgáltatás elmulasztásával, amelyre a jogosult nem tart igényt. A felek a szerződés teljesítése során együttműködésre kötelesek. A perbeli esetben a felek között ráutaló magatartással az a gyakorlat alakult ki, hogy az alperesek a 125 km-re lévő Sz-ről J-re évente két alkalommal - évente 8 nap - utaztak el, amikor ellátták a háztartási és a ház körüli tevékenységeket, ily módon a megállapodásban foglaltaknak eleget tettek.
- [26] A bírói gyakorlat egységes a tekintetben, hogy a tartási szerződés

megszüntetését nem lehet kikényszeríteni oly módon, hogy a jogosult a szerződészerű szolgáltatások elfogadását egyoldalúan megtagadja. Ilyen esetben a jogosult magasabb életkorától függetlenül is helye lehet a tartási szerződés életjáradéki szerződésre való módosításának. Mindezt a Kúria a felperesnek a tartási szerződés megszüntetésére irányuló csatlakozó felülvizsgálati kérelmét nem látta teljesíthetőnek.

- [27] Az adott esetben a felperes teljes mértékben elzárkózott attól, hogy az alperesek felajánlott teljesítését elfogadja, noha az alperesek hajlandók lettek volna J-re költözni és természetbeni tartást nyújtani a részére. Erre a felperes nem tartott igényt. A felperes jogi képviselője a járásbírószágon felvett 5.P.20.668/2013/11. számú jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy „a felperes ragaszkodik a maga kis nyugalmához”. Ugyanakkor az ügy tényállásához tartozik: A felperes 2012. januártól kezdődően F. J.-né segítségét veszi igénybe; a felek között a kapcsolat 2012 májusában végleg megszakadt; az alperesek utoljára 2013. május 7-én jártak a felperesnél, aki ekkor már nem engedte be őket az ingatlanba.
- [28] A Kúria mindezt úgy ítélte meg, hogy az első- és a másodfokú bíróság a bizonyítékok együttes mérlegelésével helytállóan jutott arra következtetésre, hogy a tartási szerződés csak életjáradéki szerződésre való átalakításával tudja a célját betölteni a jövőben.
- [29] A tartási szerződés teljesítése során a felek együttműködésének arra kell irányulnia, hogy a szerződés eredeti célját és rendeltetését be tudja tölteni. Amennyiben az együttműködés hiánya folytán a tartásra jogosult egyoldalú magatartása hiúsítja meg a természetbeni tartást, úgy a szerződést elsődlegesen életjáradéki szerződéssé kell átváltoztatni. Tekintettel arra, hogy a felperes által csatolt orvosi igazolás szerint a felperes idős kora és egészségi állapota miatt napi gondozásra, ápolásra nem szorul, a másodfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az életjáradék fizetésével a szerződés betöltheti az eredeti célját és rendeltetését.
- [30] Az átalakítás lehetőségének vizsgálata során értékelendő szempont az is, hogy az életjáradéki szerződés célját akkor is betölti, ha a felek viszonya megromlott. Az ilyen jellegű szerződésnél az életjáradékra jogosult személyek körüli teendőket nem kell ellátni, tehát a bizalmi viszony megromlása a szerződés céljának és rendeltetésének a betöltését nem veszélyezteti, az mindaddig megvalósul, amíg a kötelezett teherbíró képessége az életjáradék fizetését lehetővé teszi.
- [31] Az életjáradék havi összegét a másodfokú bíróság helyesen 50.000 forintban állapította meg, figyelemmel az alperesek teherbíró képességére és a felperes anyagi, jövedelmi viszonyaira. Ezt az összeget a peres felek nem vitatták.
- [32] A másodfokú bíróságnak arra viszont nem volt lehetősége, hogy a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé való átalakításának kezdő időpontját visszamenőlegesen, 2012. január 1-jében állapítsa

meg.

A tartós jogviszonyból eredő szolgáltatás megváltoztatásával a szerződés a jövőre nézve módosítható, így a Ptk. 589.§ (2) bekezdése nem alapozza meg a felperes igényét arra, hogy a bíróság a felek közötti jogviszony megromlásának időpontjára visszamenőlegesen rendelkezék annak életjáradéki szerződéssé való átalakításáról. A szerződés visszamenőleges átváltoztatása ellen szól az is, hogy a perben feltárt adatok szerint a szerződés teljesítésében az alperesek részéről felróható magatartás nem bizonyított, az együttműködési kötelezettségét a felperes szegte meg azzal, hogy az alperesek munkavégzését akadályozta. A bíróság kizárólag a felek életviszonyainak és érdekeinek teljes körű feltárásával dönthet megalapozottan a tartási jogviszony életjáradéki szerződéssé történő átalakítása kérdésében. A bírói döntés fő szempontja a felek kölcsönös, méltányos érdekeinek érvényre juttatása.

- [33] Mindezekon túlmenően figyelemmel kell lenni a szerződéssel átruházott ingatlanrész forgalmi értékére, amely a hátralékos életjáradékként megállapított összeggel majdnem egyenlő. Így az alpereseknek az életjáradéki szerződés jövőbeni teljesítése már nem állna érdekükben, és velük szemben méltánytalan az elszámolásnak a jogerős ítélet szerinti módja, figyelemmel arra is, hogy a felperes az általuk felajánlott teljesítést nem fogadta el.
- [34] A Kúria ezért a tartási szerződést csupán a jövőre nézve, a jogerős ítélet meghozatalához képest 2015. június 1-jétől kezdődően alakította át életjáradéki szerződéssé és ennek következtében mellőzte az alpereseket terhelő hátralékos életjáradék megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést.
- [35] Az alperesek a perbeli ingatlannak tulajdonosaivá váltak, ezért nem a tartási szerződésből eredően, hanem a tulajdonjogukból fakadóan (Ptk. 99.§, 141-142. §§) kötelesek az ingatlan karbantartására, amelyet a felperes mint haszonélvező túrni is köteles. Ebből következően a Kúria mellőzte az ingatlant érintő károk kijavítására és karbantartására vonatkozóan az alpereseket terhelő szerződéses kötelezettséget. Ugyanakkor - figyelemmel a Ptk. 586.§ (3) bekezdése alapján - változatlanul terheli az alpereseket a felperes illő módon való eltemettetésére vonatkozó kötelezettség, a tartási szerződés hatályban maradt részeként.
- [36] A fentiekre tekintettel a Kúria - a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértés hiányában - a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet a Pp. 253.§ (2) bekezdésének alkalmazásával a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta.

Záró rész

- [37] Az I-II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme túlnyomó részben eredményre vezetett, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp 81.§ (1) bekezdése szerint a Kúria kötelezte a

felperest, hogy fizesse meg az I-II. rendű alperesek együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét.

- [38] A felperes illetékfeljegyzési jogban részesült, ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint köteles megfizetni az államnak felhívásra a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével számított első- és másodfokú eljárási illetéket, valamint (1.930.000 forint + 700.000 forint =) 2.630.000 forint mint a felülvizsgálati eljárásban vitatott érték figyelembevételével megállapított le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket és a Pp. 24.§ (2) bekezdés a) pontjára utalással az egy évi tartás 600.000 forintos értékének alapulvételével számított le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket.
- [39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. június 1.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró
Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró